

RETORN ALS ORÍGENS

Ascensió © Mots per a la família - Jordi Castellet

Si algú, des de fora de l'àmbit de la fe, demanés què se celebra en la diada de l'ascensió, la resposta per a donar-li no seria ràpida ni senzilla. No és estrany que algun allunyat es preguntés sobre el motiu d'aquesta festa. Potser sigui per complicar encara més tot el procés de la fe. Potser hauria estat bé que Jesús ressuscitat s'hagués quedat sempre visible enmig de la humanitat! Segur que ens hagués simplificat més les coses! Aquest interrogant del qui viu lluny de la fe queda prou explicat, en canvi, per la fe del creient.

L'ascensió de Jesús no és una ascensió local, és a dir, no és passar d'un espai a un altre. Es tracta d'una intensificació de la presència del Senyor en la nostra realitat sabent que no ens abandona, ni després de ressuscitat. La Paraula de Déu ens dona un resum simplificat dels grans misteris de la nostra fe (Lc 24,46-53). Ens enuncia que el Messies havia de morir, que ressuscitaria al tercer dia i que en el seu nom cal anunciar a totes les nacions que es converteixin a Déu. Mai en tan poques línies es va dir tant. Mort i resurrecció van aconseguir el perdó dels pecats.

Jesús nomena testimonis als seus amics. L'evangelització autèntica no és altra cosa que escoltar i veure els testimonis de Jesús, aquells que poden palpar la seva presència viva i vivificant en les seves vides del Crist. A les nostres parròquies hi ha molts agents de pastoral, però s'han de menester encara més testimonis. Les nostres organitzacions poden funcionar més o menys bé, però tan sols els veritables testimonis són capaços de provocar interrogant, amb la seva vida, per ajudar a acostar-se més a Déu. Els teòrics mai no han evangelitzat.

El Ressuscitat puja des del Mont de les Oliveres,^{Ac 1,12} a prop de Betània. Allà hi havia l'hort on va començar la seva agonia i van començar els seus patiments. Mai hem d'oblidar-nos que el camí de la resurrecció sempre passa pels patiments i la mort prèvia. Els deixebles no el van veure sortir del sepulcre perquè la resurrecció podia provar-se mitjançant l'evidència de contemplar-lo viu havent vençut la mort. En canvi, van tenir l'experiència de veure'l ascendir al cel. Va marxar beneït tothom. No va marxar enfadat per les traïcions i les pors sinó estimant els deixebles, enviant-los llur benedicció. «Lc 24,51» Mentre els beneïa, es va separar d'ells i fou endut cap al cel.» Va començar a beneir des de la terra i tot

al llarg de la seva ascensió al cel. No és en va. Déu mai no posa límits a llurs benediccions pel nostre bé.

En l'escena no apareixen ni carros ni cavalls de foc, com els que es van endur Elies.^{2Re 2,11} Jesús coneix molt bé el camí del cel.^{Jn 6,51} Els deixebles després de adorar-lo es van tornar a Jerusalem molt contents perquè sabien que Jesús ressuscitat els obria el camí per a l'eternitat. Mirar l'ascensió així és trobar-nos amb Déu de manera propera: Ell està amb mi en el camí de la vida per mostrar quin és el sender que em porta definitivament i per tota l'eternitat a estar en la seva presència. Em deixa veure la seva mort, em fa que experimenti la seva resurrecció i m'ensenya el meu últim punt d'arribada cel: el que celebrem per l'ascensió.

On és Déu llavors, al cel o a la terra? preguntarà nostre amic allunyat. La resposta és ben senzilla: en el cel i dins de cada un de nosaltres. És el mateix que passa a la Missa: mentre l'hòstia està fora de nosaltres, el veiem, li adorem, quan la rebem i combreguem no la veiem més, ha desaparegut, s'ha fet part de nosaltres per estar ara dins de nosaltres. Déu no està en els successos materials que succeeixen al món sinó en el cor de les persones que ho provoquen. La presència de Déu és dona en els esdeveniments, en la Paraula, en els sacraments, en la comunitat cristiana reunida, en els més pobres i febles, en

els seus deixebles. Són nombroses les seves presències que, de totes maneres, el no creient no percep, de la mateixa manera que hom no percep, des de l'exterior, d'una parella que s'estima. L'ascensió no significa l'absència de Déu sinó precisament la seva voluntat de fer-se present arreu, en la vida diària de cada persona que li vulgui obrir el seu cor.

Tots els cristians, siguem sacerdots, religiosos o laics, estem cridats a ser testimonis de la resurrecció i ascensió de Jesús. Ser testimoni és en aquest cas parlar amb la vida de qui va donar la vida i va pujar al cel quedant-se entre nosaltres. Tingues els ulls ben oberts perquè en qualsevol moment et pots trobar amb Ell pel carrer i en els teus interior!

Sents que ets testimoni de Jesús ressuscitat? Com? Com és present la Ascensió del Senyor en la teva vida? Sents a Crist proper o llunyà de la teva vida? Com explicaries a algú allunyat l'ascensió del Senyor? Què és? Què representa per a la vida del cristià? Et sents beneït per Déu? Per què? Quines benediccions ha vessat Déu en la teva vida?

